

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi denšnjega praznika izide prihodnji list vtorek.

Ob novem letu.

Minolo je zopet jedno leto, v katerem se je morda človeku marsikaj izpolnilo, česar si je želel, mnogo ali še več nadej pa mu je tudi po vodi splavalo. Stoječim na pragu novega in gledajočim za ravno odhajajočim letom, napolnjuje nam dušo jedna želja: naj bi leto 1881 ne bilo sovražno onim idejam, katere veljajo koristi našega naroda slovenskega, naj bi temu bilo milejše, nego mu je bilo ravno odhajajoče leto 1880.

Ne da bi bili popolnem nezadovoljni z minolim letom. Človek rad upa mnogo. Srce obseza mnogo nadej in želja, katerih pa se najmanjši del izpolni. Tudi mi Slovenci smo se morda v lanskem letu boljše nadejali, nego smo res dosegli v narodnem oziru. A vendar moramo priznati, da smo vsaj nekaj dosegli od tega, kar smo upali v lani, mi moremo reči: napredovali smo vendar v ravno minolem letu! Narodne slovenske razmere se boljšajo tako v socialnem, kakor tudi v političnem življenju. Popustil nas je tudi tist pesimizem, kateri je mnoge Slovence spremljeval do leta 1880.

Protivna nam stranka nemškutarska je v ožjej naši domovini vidno onemogla. Še nekaj taci let kot je preteklo, pa bode popolnem izgubila se. Imenovala se je še nedavno „ustavoverna stranka“, denes uže tudi sama razvideva, da jej manjka značaja in števil, da bi se mogla imenovati stranka, zato se bivši nje pristaši zovejo denes „Deutsch-Krainarji“, in s tem priznavajo, da v našem

ljudstvu némajo nobene zaslombe. Važen je tudi za narodno slovensko stranko udarec, ki je zadal naše nemškutarje — tako bo „Deutsch-Krainarje“ imenoval tudi dalje še vsak Slovenec — s tem, da so letos izgubili svoj jedini dnevni organ, svojega glavnega kolvodjo, katerega je „N. fr. Pr.“ imenovala „den bestgehassten Mann des Landes“, in naposled ves svoj upliv v socialnem in političnem življenju. Od te strani se tedaj v prihodnje slovenskemu narodu menda nij bati ničesa, ako rok križem ne držimo, da bi vrag prišel ljuliko sejati, kadar smo mi spali.

Silen udarec pa je celo nemško avstrijsko „ustavoverno“ stranko zadal v minolem letu. Notranja avstrijska politika se je zasukala tako temeljito in vidi se, da trajno, da je centralistiška stranka izgubila vse upanje, priti skoro na krmilo. Ta udarec jo je tako zbegal, da so se liberalni Nemci dolgo lovili sem in tja, ne vedoči, kaj jim je zdaj pričeti; videli so centralisti, da naslov „ustavoverna“ stranka nij več prikladen za njih pololenje, da se temu naslovu uže vse avstrijsko prebivalstvo roga, ker so sami skozi celih dvajset let ustavo sukali samo tako, kakor je ravno njim služila, z ozirom na nenemške narodnosti pa so bili največji absolutisti. Treba je bilo poiskati si nove zastave, pri tem iskanji pa se jim prigodi nesreča, da so izvlekli črno-belo, in tako so zagazili še bolj v blato. Nemško-nacijonalna stranka v Avstriji nema upanja kedaj vladati nad avstrijskimi narodi.

Nasprotno pa se je avstrijska avtonomistiška stranka močno ukrepila; ona stranka, v katerej so člani vseh avstrijskih narodov, je tako rekoč Avstrija v malej podobi in se more zvati v resnici avstrijsko stranko. Avto-

nomistiška stranka je vzeta iz avstrijskega prebivalstva vseh krogov, zato je tudi njen obstanek v bodočnosti zagotovljen.

Okolnosti so tedaj za bodočnost ugodne uresničenju naših narodnih terjatev. Od zgoraj vsaj ne vlada več oni Slovanom sovražni duh, ki je celo delavnost slovenskih rodoljubov oviral, mnoge od naroda odvrčal, in uničeval ves njih trud. Mi smo zdaj vsaj toliko na boljšem, da nam nijso roke pretrdo vezane, da nam je pripuščeno razvijati se po svojih močeh. Zato upamo, da slovenskih rodoljubov trud ne bo zastoj v bodoče in da bomo koncem novega leta 1881. mogli reči: zopet smo en korak bližje uresničenju narodnih težnj slovenskih. Za vse to pa treba, da smo i na dalje vstrajni, delavni, pozorni!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. decembra

V teh dnevih se pričakuje, da bode prinesla „Wiener Ztg.“ imenovanje novih udov **gospodske zbornice**. Časopisi ugibljejo uže razna imena. Mi hočemo počakati avtentične gotovosti.

Vnanje države.

Iz **Bolgarije** poroča telegram iz Sofije, da se je godila dne 30. dec. tam spet ministerska prememba. Predsednik Cankov je odstopil. Serafov je prevzel ministerstvo nauka, Slavejkov ministerstvo notranjega.

Bolgarsko narodno sebranje je knez bolgarski završil s prestolnim govorom v bolgarskem jeziku.

Srbski vladni listi obdelujejo novo skupščino ter jo pripravljajo na to, da bode srbsko ustavo treba izpremeniti. Tako pravi „Videlo“, da se mora uprava ločiti od pravosodstva in da okrožni načelnik ne bode ob je-

Listek.

Slovenska „Glasbena Matica“.

Narodno društvo, katerega je slovensko občinstvo v teku zadnjega časa skoraj pozabilo, razposlalo je v zadnjih dneh poročilo o svojem delovanju leta 1879—1880. Tiskano poročilo odbora „Glasbene Matice“ so dobili nje članje zadnjikrat 1. 1874, od onega časa pa so k večjemu iz slabih notic po časopisih morali ugibati o stanju ter o razmerah „Matičnih“. Letos pa se je odbor „Glasbene Matice“ ohrabil, opustil svoj ščedljivostni sistem ter izdal in razposlal vsem društvenikom poročilo z računi vred o „Matičnem“ premoženju.

Naj sodi ta ali oni tako ali drugače o „Glasbeni Matici“, naj priznava nje važnost ali pa jej odrekava jo, gotovo je to, da se moramo Slovenci zanjo zanimati uže iz tega obzira, ker je zavod slovensk. Se ve da

je delovanje „Glasbene Matice“ menj hrupno nego je ono drugih slovenskih društev. To leži pa uže v njenej naravi in njenem značaju. Razna slovenska društva imajo nalog, društvene nje svoje zabavati neposredno, zato društveniki tudi lahko s prostim očesom uvidijo in opazijo njih korist, mej tem, ko leži v značaju ter delovanju „Glasbene Matice“ to, da daje, — ako je dobro razvita in na trdnih nogah — skoraj vsem drugim društvom gradiva za zabavo, kajti v vseh društvih se poje: tedaj se more zvati „Glasbena Matica“ v resnici prava podpirateljica vseh družih narodnih društev. Zategadelj se pa mora delovanje „Glasbene Matice“ meriti z drugim merilom, nego delovanje družih slovenskih društev in poleg tega prav precenjevati.

Kakor pa tiskano odborovo poročilo toži, skrbi slovensko občinstvo dosti premalo za obstanek tega v svojej stroki jedinega in za narodno izobraženje velevažnega glasbenega

društva. Kje je iskati uzrokov tej neljubej prikazni? Ali „Glasbena Matica“ morebiti premalo deluje, ali je morda zašla na pot, s kakeršnim se niti slovensko občinstvo, niti njeni društveniki ne strinjajo. Po mojem mnenju nič izmej vsega tega.

„Glasbena Matica“ se je rodila leta 1872. Od one dobe pa do denes je izdala veliko glasbenega gradiva ugajajočega posamnemu pevcu in pevki, pevskim zborom ter igralcem na glasovir — 73 vseh skupaj glasbenih proizvodov, razen letošnjega „Matičnega“ izdanja. V teku devetih let tedaj „Glasbena Matica“ nij premalo izdala. In če se vse izdanje vseh devetih let motri tudi s kritičnim samo da ne prepeditičnim očesom, tudi potem bi se ne moglo mnogo grajati. Se ve, da bi „Glasbena Matica“ mogla še več in boljšega gradiva izdati, ali to ovira premalo število društvenikov in slabo vplačevanje društvenine. Ustanovitelji

dnem tožitelj, preiskovalec in sodnik. Javnemu redarstvu da se bodo pravice zmanjšale.

„P. C.“ pa poroča iz Belgrada, da tudi srbski poslanci bodo delali v skupščini v duhu napredka; zahtevali bodo baje popolno tiškovno svobodo.

Nedavno smo poročali, da je nemški poslanik v Aténah grškemu kralju odsvetoval vojno s Turčijo. Kakor angleški „Standard“ poroča, dobil je nemški poslanik prav priličen odgovor. Grški kralj mu je namreč dejal, da je revolucionarno sredstvo za Grško ravno tako zakonito, kakor je bilo za Prusko l. 1863. in 1866. — Nij čuda, da je nemški poslanik kar ostrmel in — obmolknil.

Turška vlada je ukazala, da se vsem poslanikom in poslaniškim turškim uradnikom po Turčiji in drugod odtegne plača za jeden mesec. Turški uradniki se bodo morali naposled navaditi živeti od zraka.

Preko Londona se javlja, da so vsi mirovni sodniki grofovine Cavan na **Irskem** podpisali pismo do Forsterja, v katerem izjavljajo, da svoje oblasti ne morejo izvrševati. Pritisk deželne „irske lige“ je tako silen, da zločincev nij mogoče dobiti še menj pa kaznovati. Nujno potrebna da je pomoč v obrambo življenja ter imetja.

Iz južne **Afrike** se nadalje javlja: Holandski naseljenci ali boerci so zasecli Derby, prisvojili so si po dvadnevem hudem boju sodnijsko poslopje ob Poče reki ter oblegajo trdnjavo Kruger ob istej reki. Pripoveduje se, da so boerci ujeli vse prebivalce v Derbyju ter odnesli iz prodajalnic vse blago. V Utrehtu prete boerci vsakemu s smrtno, kdor se jim ne pridruži. — Transvalska vlada je proglasila hitri sod.

Dopisi.

S Prevoj 30. decembra. [Izv. dop.] Ker je gospod deželni glavar popravljaj v denšnjem listu „Slovenskega Naroda“ moj zadnji dopis o znanej nedelavnosti deželnega odbora kranjskega, naj mi bo dovoljeno, da tudi jaz nekoliko popravim. Faktum je, da je nekdo, ki je tudi v tej stvari interesiran, v teku leta 1879 in 1880 povpraševal pri deželnem odboru in sicer pri uložnem zapisniku, torej tam, kjer se take reči najbolje izvedó ali vsaj povprašujejo, po osodi znanega rekurza, in dejalo se mu je, da je gosp. Karel Dežman referent. Gospod deželni glavar, ki „popravlja“ moj dopis, to stvar se vé da bolje vé, pa faktum je, da se je pri uložnem zapisniku imenoval Karel Dežman kot referent. Ako dalje sedanjí deželni odbor uraduje od srede leta 1878 ali pa od oktobra leta 1878, je presneto vsejedno, ako se pomisli, da od teh dveh in pol leta nerešenja one vloge prideta na prejšnji odbor samo — dva meseca, v katerih je uže vedel, da ima odstopiti. Jedne

stvari pa gospod glavar nij popravil, in ravno ta popravek bi nas bil najbolj razveselil — namreč ta, da se je vloga našla in da je deželni odbor nij malomarno ali zanikerno izgubil. —

Izpod Nanosa 30. dec. [Izv. dop.] (Novo leto prinese naj nam novo življenje.) Kmalu se bode zopet od nas poslovilo leto osemdeseto devetnajstega stoletja. Kakor uže več njega prednikov, tudi to nij bilo mirno posebno, kar se tiče narodne priporbe. Da, reči moramo, da ravno v prošlem osemdesetnjaku bili so se jako ostri boji za obstanek Slavjanstva v naši monarhiji in hvala Bogu, zmaga, če tudi ne popolna, pa kolikor toliko, je vendar na naši strani. Torej moramo mi, uže toliko stoletij zatirani avstrijski Slavjani, to leto za eno najbolj srečnih šteti, kar se tiče narodnih zmag ter osvobojenja tujega prisiljenega, nepriljubljenega pač pa večno kletega jarma.

A tem, dosedanjim zmagam ne smemo preveč zaupati ter se preveč na nje n-šlanjati. Nam je še dosti treba izvojevati, česar pa ne bomo nikdar, ako se ne bomo krepko z vso navdušenostjo, vsak po svoji moči, neustrašljivo do zadnjega borili. Vsaka, naj si bode še tako mala pridobitev na narodnem našem polji, vzbuditi nam mora še večjo navdušenost za našo pravično idejo. Pa tudi vsako pravico, katero naj si bode, da smo si jo z lehka ali z veliko težavo priborili, treba da jo po vsej mogočnosti vselej ter pri vsakej priliki porabimo, da nam v našo veliko škodo morda zopet ne zaspi. Potem bi bili mi podobni otroku, kateri plaka in tarna, dokler dobi ono, kar se njemu dopada, ko pa to ima, onda se na prvi hip razveseli, a to veselje se kmalu ohladi in v malo urah po pridobitvi, in to težavnej, leži ono tako zaželeno v kacem kotu, morda celo razdrobljeno.

Pa tudi preveč hladnokrvni ne smemo biti in misliti si, da je naš narod uže dovolj vzbujen ter se uže toliko zaveda, da se nikdar več zatreti ne da. Posebno na zgodovino našega naroda se ne smemo preveč opirati misleči, če ga nijso mogli ugonobiti popred z vso mogočo silo, ko je bil še nezaveden ter surov, je to zdaj, pri sedanjih okolišnih čisto nemogoče. Če je mogoče ali ne, to ne premišlujemo, pač pa nam mora biti glavna nepozabljiva skrb, da naš narod dospè do one stopinje izobraženosti ter veljave, katero potrebuje vsak narod, ako se hoče obdržati.

Vedno in pri vsakej priliki spoštujemo svoj materini jezik, na ta način dobival bode

vedno več veljave, kajti marsikdò se bode mogel potem prepričati, da slovenščina nij samo za kmeta, hlapce in deklet, kar „morda“ še vedno kakov človek, ki se tudi včasí za narodnega šteje, misli. Na naših slovenskih tleh kažimo se vedno domačini, gospodarji. V naših društvih naj se ne šopiri nemščina, ali italijanščina, na ljubo morda kakega renegata, ali pa tudi kake krasotice „Slovenke“, kateri se pa slovenščina ne dopade. Vsak Slovenec, ki na ljubo manjšine zanika svoj materin jezik, nij v mojih očeh narodoljub, a teh je žalibog še obilo, katerim pa svetujem, naj v prihodnje ne bodo več mlačneži, ako se hočejo nej narodne šteti. — Torej z novim letom naj se prične i novo narodno društveno in splošno življenje, v kar Bože pomози! To je moj srčno vošilo za novo leto.

Hinko.

Iz Ribniške doline 29. dec. [Izv. dop.] Še nekaj o nemškem uradovanju slovenskih občinskih uradov! Kakor sem iz gotovega vira zvedel, je te dni županstvo v R. poslalo prošnji za dve domovnici županstvu v Dvoru pri Žužembergu v slovenskem jeziku. Na to pride na županstvo v Ribnici pismo z naslednjim naslovom: „Vom Gemeindeamte Hof. An die löbliche Gemeindeamt in R.“ Uebertragener Wirkungskreise, Portofrei.“ Kaki sta bili pa domovnici ali spisa v pismu, tega nijsem mogel poizvedeti, dosti boljši gotovo nijsta bili kakor barbarski naslov. Ako bode tedaj samostojne občine, katere nijso zmožne nemškega jezika, na slovenskem se zoperstavljale slovenskemu uradovanju, potem se bode še dolgo lahko od nasprotnikov reklo, da slovenski jezik nij še sposoben za uradovanje. Končno si predržnem tistim gospodom, ki naš jezik tako zametujejo, ponižno vprašanje staviti: Ali je taka nemščina sposobna za uradovanje?

Iz Ptujja 30. dec. [Izv. dop.] Slednji čas je bilo v slovenskih časopisih mnogo čitati, da nekatere davkarije slovenskih pobotnic ne sprejemajo. V mojem dopisu od 15. t. m. št. 287 „Slov. Naroda“ objavljena naredba finančnega ministerstva od 5. aprila 1871 št. 7434, katera zapoveduje slovenske pobotnice sprejemati in na nje tudi izplačevati. C. kr. davkarije dobile pa so še sledeče „razjasnilo“ ali „naredbo“:

„Z. 931. Praes.

An das k. k. Hauptsteueramt in Pettau.

Nachdem die Censur der Gebahrung im Landesschulfond und im Lehrpensionsfond nicht dem Fin. Rech. Dep. sondern der land. Buchhaltung zugewiesen ist, so war es selbst-

prepotrebne društva za ohranjenje in kultiviranje narodne pesni in glasbe računili so, da je po Slovenskem nad 1000 šol in učiteljev, blizu toliko duhovnov, nad 100 društev in mnogo prijateljev petju in glasbi, takih, ki bi se zanimati mogli in moralizati „Glasbeno Matico“ in podpirati prelepo podjetje; ali imenik kaže 174 udov, kar drastično priča, da le malo onih, katerih bi se iskalo, se tam najde. — V Ljubljani po priliki ima to društvo 39 udov, reci devetintrideset! Ali je ta številka v kakem razmerju s številom narodne slovenske inteligencije, živeče v belej Ljubljani? Šola kot zavod nij nijedna vpisana kot društvenica, a izmed toliko in toliko učiteljev celih 21 kljubu temu, da društvo vendar nema opravka s politiko in tako odpade tudi vsaka agitacija zoper to društvo od katere koli strani; še menj pa je društvnikov duhovenskega stanu in slovenskih društev društvnikov

je toliko, da se jih more prešteti na prstih dveh rok, pa bi nekaj prstov še ostajalo. A niti še ti vsi udje ne plačujejo redno svoje društvenine! Veliko je temveč taci, ki imajo društvenino na dolgu za jedno in več let. Ako bi tedaj „Glasbena Matica“ uže zaspala bila „mirno v gospodu“, ona ne bi si bila zakrivila sama prežgodnje smrti, pač pa bi jo bila zakrivila slovenska inteligencija, slovensko občinstvo, čegar sveta dolžnost je in ostane, da podpira podjetja, ki delujejo za olikanje naroda.

„Glasbena Matica“ stavila si je v nalog, delati na to, da vzraste slovenska glasbena literatura, v to svrhu izdajati stare narodne slovenske pesni in na svetlo dajati kompozicije za društvene zabave in domače, za cerkev in šolo.

Kakor se je vse pri nas pričelo še-le razvijati ter kaže v svojem razvijanju več ali

menj napredka, tako je tudi z našo slovensko godbeno literaturo. To razvijanje podpirati in voditi je namen „Glasbene Matici“. Ona nema nič menj važne naloge pri likanju naroda, kakor na priliko jo ima katero drugo narodno društvo. Saj vendar nema glasba pri izobraževanju narodov najmanjšega upliva. Nego ravno glasba pospešuje ljudstveno izobraževanje glede jezika, duševnega ublaženja itd. Ako pa se to prizna — priznati pa se mora — potem je neumljivo, odkod da izvira vsa letargija nasproti temu narodnemu zavodu! Brez dejanjske podpore od strani slovenskega občinstva „Gl. M.“ ne more dosežati stavljenega si smotra. „Gl. M.“ bi izdajala, da bi imela dosti podpore, kompozicije za šolo in cerkev, kljubu temu, da se je v Ljubljani ustanovilo Cecilijansko društvo z odločnim namenom, skrbeti za cerkveno petje in glasbo, kajti v jednej svojih letošnjih sej je sklenila, pri starem svojem de-

verständlich, dass sich die hierortige Verordnung vom 17. Sept. 1880 Nr. 11929 auf derlei der hierortigen Ingerenz nicht unterliegende Rechnungsstücke nicht erstrecken konnte, und es hätten aus derselben nicht Konsequenzen gezogen werden können. Die sich bei gehöriger Erwägung nicht ableiten lassen. Nachdem übrigens das k. k. Finanz-Ministerium mit dem späteren Erlasse vom 5. April 1871 Nr. 7434 angeordnet hat, dass die Perzeptionskassen zu verpflichten sind, auch in slovenischer Sprache ausgefertigte Quittungen zu liquidiren, so ist sich nach diesem neueren Erlasse zu benehmen und dürfen der Annahme solcher Quittungen ohne Unterschied der Verrechnungszweige keine Schwierigkeiten in den Weg gelegt werden.

Praesidium der k. k. Finanz-Landes-Direction
Graz am 17. Dezember 1880.

Navedena naredba ne velja le za Ptuj, ampak za celo slovensko Štajersko. Narodnjake pa opozorjemo, da odslej pošiljajo pobotnice davkarjem le v slovenščini psane. Ako se sami s težkim trudom pridobljenih pravic ne poslužujemo, krivi smo sami. Gospodom uradnikom pa, kateri mislijo, da se mi bojujemo zoper nje, povemo, da se mi le za svoje pravice bojujemo, a vsacega uradnika visoko čislamo, kateri nam naše pravice pripozna. Uradnike, kateri so nam sovražni, pa tudi ljudstvo nikdar ne bode čislalo. Tako je, strijci!

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 31. decembra. Groholski boče imenovan za gališkega deželnega maršala. Poljski listi se strinjajo s člankom „Politike“, v katerem se Nemcem zopet sprava ponuja.

Domače stvari.

— (Svojim gg. dopisnikom.) „Srečno novo leto“ želi „Slovenski Narod“ vsem svojim prijateljem, posebno pa gg. svojim dopisnikom, t. j. vsem, ki so ga dozdaj s peserom podpirali z večjimi članki ali najmanjšimi dopisi. Hvala jim lepa! Naj ostanejo našemu narodnemu glasilu tudi zanaprej domorodni duševni podporniki. Naj nam tudi v novem letu pomagajo s članki o raznih domovinskih stvaréh, z dopisi o vseh dogodkih, ki se ali tičejo narodnega življenja, ali pa ki so taki, da naše domače občinstvo zanimati morejo. Brez njihovega domoljubnega sodelovanja bi mi pri tako malih uredniških močéh dnevnika zmagovati ne mogli, tem menj pa bi mogli naš časnik toliko dopisov in izvirnih ve-

stij iz vseh krajev Slovenije donášati, kakor jih na leto prinaša. Zahvaljevaje se dosedanjim gg. dopisnikom, prosimo pa tudi druge prijatelje naše stvari, ki nam dozdaj niso še pisali, naj včasih tudi vstopijo v kolo sodelujočih in naj nas v delu podpirajo s kratkimi resničnimi poročili o vsem, kar naroden časnik more zanimivejši in koristnejši narediti. Pisana naj bodo poročila kakor koli, uredimo in popravimo jih uže mi, samo da so resnična in rabljiva.

— („Ljubljanski Zvon“) je 64 stranij velike osmerke obsežen prišel denes v „Narodnej tiskarni“ na svitlo. Ljubljanski naročniki prejeli ga bodo denes, vnanji jutri.

— (V Novem mestu) je umrl dné 30. dec. proti devetim zvečer kanonik Mlakar, znani homeopat in obče priljubljen mož, 74 let star. Bil je ranjki izgled vrlega duhovnika in zvestega rodoljuba. Bodi mu zemlja lahka!

— („Sokolov“ občni zbor), ki bi imel biti jutri, je preložen na 9. t. m., t. j. jutri teden.

— (Novoletna zabava) je drevi v čitalniške dvorani. Prost vstop imajo čitalniški udje in „Sokoli“.

— (Včerajšnji Silvestrov dan) je bil izredno gorak v tem času. Tako gorkih dnij koncem leta se ne spominjajo ni najstareši ljudje. Dopoludne včeraj je sijalo solnce, vmes pa je deževalo.

— (Konfiskacija.) „Cillier Ztg.“ od 29. dec. je bila konfiscirana zaradi članka o reformi gruntne davka, katerega reguliranje so sklenili in dovršili pravi nemški ustavoverci.

— (Božične pesni), katero smo ondan naznanili (izdal g. Mih. Lendovšek), razpečala sta se v naglici prva dva natisa, t. j. okoli osem tisoč iztisov, največ se ve da po slovenskem Štajerskem.

— (Mariborski okrajni zastop) je imel 21. dec. p. l. zbor. Na dnevnem redu je bilo poročilo o računih za leto 1878, 1879. Račune so odobrili ter sklenili račune za „kreisamt“ posebe zapisovati. Poročevalec g. dr. Sernec je nasvetoval bivšemu načelniku g. Seidlu namesto 400 gld. saj 100 gld. oskrbnine zaračunati, čez ostanek pa, kolikor mariborski okraj zadeva, milostljiv križ narediti. Temu se je najkrepkejšo upiral poslanec g. dr. Radaj dokazavši, „da po postavi morajo načelnik in okrajni odborniki brezplačno poslovati in le gotove stroške okrajnej blagajnici zaračunati. G. Seidl naj plača, kolikor je mariborskemu okraju še dolžan; če on plačati ne more, pa se naj primejo njegovi odborniki.

kar je lepo in pravo, samo da se na nobeno stran ne pretirava.

„Glasbena Matica“ bila bi izdala tudi zbirko šolskih pesnij; svojega dotičnega sklepa pa nij mogla izvršiti. Gospoda skladatelja (Nedveda) so namreč nekaj pesniki zadrževali z obljubljenimi pesnimi, nekaj nij bilo tvarine še dogotovljene, kajti načrt je bil jako obširen z ozirom na različne učne stopnje in razrede, zato je društvo moralo za časa skrbeti, da spravi druge muzikalije na svitlo; to pa in okoliščina, da je „Matici“ vedno menj podpore prihajalo od udov, je dalo g. skladatelju po dovršenem delu povod, da je sam na svitlo dal in založil lepo delo, ki je domačej glasbeni literaturi na vso čast, ter ima slov. ljudska šola prijetno dolžnost, da hvaležna ostane požrtvovalnemu gospodu skladatelju za izlanje.

(Konec prih.)

Okolo 4600 gld. je g. Seidl porabil iz dohodkov „kreisamta“; kdor je to zakrivil, ta naj doplača, kolikor še manjka“. Povedanemu pritrdil je tudi g. dr. Reiser, toda ugovarjala sta g. Pfrimer in g. Girstmajer starši. Naposled je obveljal posredovalni predlog g. Markov; računi o „kreisamtu“ vzamejo se na znanje, oskrbnine se ne dovoli g. Seidlu nič, ostanek se mora iz njega izterjati in ovi sklep vsem dotičnim okrajnim zastopom najaviti. Potem je vstal g. dr. Duchatsch in je g. Seidla v okrajnem zastopu za vse veke vekov pokopal najjavivši, da je g. Konrad Seidl sam rad zastopništvo položil, kar so navzočni z zadovoljstvom vzeli na znanje.

— Razstave fotografij na steklo je do ponedeljka odprta četrta in zadnja serija. Kakor vse druge serije, tako ima tudi ta zadnja obćudovanja vredne slike.

Razne vesti.

* (Novi desetgoldinarski bankovci), ki se bodo te dni začeli izdajati, bodo po velikosti podobni dozdanim petakom, torej bodo manjši kot zdani desetaki.

* (Razbojniki v Bosni.) Avstrijska vlada v Bosni je za okraj Banjaluka in Bihač ukaze in postave zoper razbojnike poosttrila. Povsod je nastavljeno vojaško hitro sodišče, ki precej s smrtjo kaznuje tudi tistega, ki razbojnikom količkaj pomaga ali jih prikriva. Na glavi dveh razbojnikov, Gavriča in Stojana Babiča, je razpisanih 60 in 40 cekinov nagrade. Na glavo vsacega družega razbojnika 20 cekinov.

* (Visoka starost.) V Devi na Oger-skem živi 103 leta star mož, ki se piše Vigh. Bil je vojak in je udeležil se vseh vojsk ob početku tega stoletja. Starec je, kakor novine pišejo, še zdaj krepak.

Tržne cene

v Ljubljani 31. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 42 kr. — rež 6 gld. 66 kr.; — ječmen 4 gld. 71 kr.; — oves 2 gld. 92 kr.; — ajda 5 gld. 34 kr.; — prosó 4 gld. 87 kr.; — kornuza 6 gld. 20 kr.; — krompir 100 kilogramov 2 gld. 50 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 90 kr.; mast — gld. 72 kr.; — špeh frišen — gld. 58 kr.; špeh povojen — gld. 64 kr.; — jajce po 2½ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednina kilogram 56 kr.; — teletnina 52 kr.; — svinjsko meso 44 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 40 kr.

Dunajska borza 31. decembra.

Enotni drž. dolg v bankovcih	73 gld. 35 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74 „ 20 „
Zlata rente	88 „ 20 „
1860 drž. posojilo	131 „ — „
Akcije narodne banke	823 „ — „
Kreditne akcije	259 „ 75 „
London	117 „ 60 „
Napol.	9 „ 36 „
C. kr. cekini	5 „ 56 „
Državne marke	58 „ 10 „

Vsem prijateljem in znancem voščī
veselo novo leto 1881

(658)

rodbina MOSCHE.

Umetna razstava fotografij na steklo

(641—8)

v gledaliških ulicah v Pavšinovej hiši.

Samo do vključno ponedeljka 3. jan. 1881.

IV. in zadnja serija IV.

Sprehod po pariške razstavi.

Nadalje „Hugenoti“ in „Freischütz“ po sceneriji pariških oper. **Pariški genre in senjske slike.** Krasni razgled po trokaderu, po shraniščih za mašine; angleški kronske dijamanti, francosko in avstrijsko kristalno steklo, ruska keramika, italijanske statuete, akvarij, velikanski balon Captiv itd.

Odprto vsak dan dopoldne od 10 ure do 9. ure zvečer.

Ponedeljek zvečer se razstava zaključī.

Hiša in vrt

na prodaj v Trnovem;

vpraša naj se v Kolodvorskih ulicah št. 28, v I. nadstropji.

(654—2)

Umrli so:
29. decembra: Ivana Kosec, 5 l., na Karlovske cesti št. 18.
30. decembra: Brat frančiškan Rihard Kušnik, 71 let star.

Prodaja parta.

V nedeljo 9. januarja 1881 se bode prodal Fortunat Cepudrov part v Logu v Viškem kraju, poleg Kozlerjevega, obsegajoč 6 do 7 oralov. Kdor hoče kupiti, naj pride k dražbi omenjeni dan popoldne ob 2. uri. (659-2)

„AVSTRIJA“

vzajemno zavarovalno društvo na človeško življenje na DUNAJI,

ustanovljena leta 1860,

zavaruje na človeško življenje po najnižjih tarifah in po raznih načinih: da izplača zavarovani znesek po smrti zavarovančevej, kadarkoli se primeri, ali kadar doseže zavarovanec določeno starost (otrokom doto) itd. itd. — Plačnje se celo, pol, četrtletno ali tudi mesečno. Za male krajevarje vsakdo lahko svojim primerno veliko svoto zagotovi.

Tarife in pojasnila, tudi pismeno, dajemo brezplačno.

Nadzorništvo „AVSTRIJE“ v Ljubljani:

Ign. Valentinčič,

nadzornik.

(269-8)

Pisarna: sv. Petra cesta št. 73 nova.

Trgovinsko oddanje.

Čast imam udano javljati svojim p. n. naročnikom, da sem z današnjim dnem svojo od leta 1855 na tukajšnjem tržišču postoječo kupčijo z modnim, konfekejskim in belim blagom izročila svojemu sinu **Hugo Fischerju**, ki mi je uže dolgo let kot zvest sodelovatelj pomagal. Vsa aktiva (neplačani dolгови) so prešla nanj.

Svojim cenjenim naročnikom zahvaljevajoč se za zaupanje, katero so mi zmirom izkazovali, prosim tudi, naj se svojim zaupanjem počesté tudi novo firmo.

S spoštovanjem
A. J. Fischer.

V Ljubljani, dné 1. januarja 1881.

Z ozirom na zgorenji oglas naznanjam udano, da bodem z današnjim dnem prevzeto kupčijo z modnim, konfekejskim in belim blagom pod firmo

HUGO FISCHER

nespremenjeno nadaljeval. Čestite naročnike dovoljujem se prositi, naj svoje prejšnje firmi izkazano zaupanje dobrohotno izkažejo tudi meni, trditi se hočem zmirom, da je opravičim. S spoštovanjem

(663-1)

Hugo Fischer.

V Ljubljani, dné 1. januarja 1881.

Št. 18.799.

(660-2)

Razglas.

V ponedeljek 3. januarja 1881 bode se v mestnem gozdu pod Tivoli nad sto uže posekanih borovcev od 8 do 11 palcev debelih, očitno prodalo, h katerej prodaji se kupci vabijo.

Prodaja se začne ob devetih dopoldne kupoma.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 28. decembra 1880.

Župan: Laschan.

Podpisani javljam slavnemu občinstvu, da sem kot novoimenovani c. kr. notar v Kamniku odprl svojo pisarno.

V Kamniku, dné 26. decembra 1880.

Dr. Karel Schmidinger,

c. kr. notar.

(657-3)

500 gld.

plačam onemu, kateri bi potem, kadar je rabil

Kothe-jevo zobno vodo,

à flaçon 35 kr., čutil še kedaj zobne bolečine ali da bi mu iz ust dišalo.

Joh. George Kothe, dvorni lieferant na Dunaji, I., Tiefer Graben 37, I. (585-6)
V Ljubljani: lekarnar g. Trnkoczy.

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Glavna zaloga:
Poljane
št. 12.

Umetna trgovina s cveticami
J. KORZIKA
v Ljubljani.

Prodajalnica:
Šelenburgove
ulice št. 6.

Čest. svojim dozdanim kupovalcem za moralo, naročila se zahvaljujoč, priporočam se sl. občinstvu, da se s rastom za mnoga naročila šopkov vsakovrstne velikosti, jed. ene in z najfinjših cvetlic najelegantneje sestavljenih. Venci za mrljice dobé se pri meni vsake vrste, isto tako cvetlice za kiné pri slovesnostih ali pri mrtvaških odrih, kakor tudi mnoge vrste za okínanje sob. Najbolj iskana smena od cvetlic in zelišč se dobé pri meni nepokvarjena. Založil sem se z dobrim blagom in sem za njega porok. Vsa naročila se hitro, elegantno in ceno oskrbé. Vnanja naročila proti poštnemu povzetju.

Za mnoga naročila se priporoča

(662-1)

J. Korzika.

V prodajalnici prodá se ceno radi preselitve lep aquarium.

Lekarna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže frišne) vsled dolgoletnega izkustva kot **izvrstno uplivne** priznane specijalitete, izkušena domača in **homeopatiška** zdravila:

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Korisnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljše vrste, izborno zoper

bramore, plućnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 skl. 60 kr. (po dr. Franklinu) gotovo sredstvo zoper ozeblino, zoper rdeč nos

in rdeča lica, 1 lonček 30 kr.

Anaterinska ustna voda, najboljše za ohranjenje zob, in takoj odpravi smradljivo

sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Splošni jedilni prah, kot izboren pripoznan zoper zgago, želodečni krč, vrtoglavico, netečnost

k jelu in zoper bolesti zlate žile. 1 škatlja 58 kr.

Seidlitzev prah, izvorna škatlja 80 kr., imenitno sredstvo zoper

zabasanje in krvne navale.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri

zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in ob. stnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Dalje: **Pravi brinjevec** po 20 in 40 kr.; **Gumi- in sladni bonbon:** najfinjši pariški **puder za gospe,** rožno rdeč in bel; **zobni prah,** bel, rožno rdeč in črn; **dišeč papir** za pokaditi à 10 kr.; **glicerinsko mýlo,** pravo à 12 in 18 kr.; **kapljice za zobe** à 10 kr. in **dišave** itd. itd. so zmirom sveže v zalogi. (637-2)

Naročila iz dežele izvrše se takoj.

Po ceni

rokotvornim in novošegnim blagom, ter

Po ceni

G. Schmidl i družnik v Celji

priporočata po najnižjih cenah svojo vsak čas bogato in skrbno izbrano zalogo:

bombažaste (pavolate) in volnate hlačevine, raznobarvnega novošegnega sukna za moško obleko,

tiskane bombaževine (pavolate tkanine) ter mnogovrstne volnate in svilnate tkanine za žensko obleko,

bombažastega, na pol in čisto lanenega platna v vsakej zaželeni širokosti, za telesno, namizno in posteljno rabo,

volnatih zimskih rut, ter svilnatih, volnatih in bombažastih robcev,

razne tkanine za podvleko (futer), iz volne pletenega in vsakovrstnega drobnega blaga

na drobno in debelo.

Ako se pismeno želja izrazi in proti vračanju določijo se od vsake vrste blaga vzorci in spiski cen.

Naročila se dobro in nemudoma izvrše.

Šivalni stroji se prodajajo po gld. 5.— in gld. 10.— cenejše ko dosedaj proti takojšnji plači ali vložnju zadatja

na mesečne obroke po gld. 5.— (643-3)

Trgovina s suknom, vsakdanjim,

Po ceni

št. 38 na ogln glavnega trga, „pri škofu“, na ogln poštnih ulic št. 38.

zaloga pravih ameriških šivalnic.

Po ceni

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.